CAMARAZILOR DELA "DACIA" Vă scriem aceste rânduri cu privire la articolul d-lui Lucian Furdui, alias Alexandru Mateescu Franca, "Despre disidenţă", pentrucă, după cum singur el spune, ne cunoaştem bine. Spre durerea noastră constatăm că ceeace nu a putut face în fosta noastră revistă de aici "Insemnări", a reusit în mare măsură în a D-voastră. Aici la noi, imediat ce încerca să strecoare câte ceva contra M.L., strigam cu toţii, aşa că omul se cam păzea. Nenorocirea noastră însă a fost că Horia Sima îi dădea dreptate lui, aşa că ne-am văzut forţaţi, ca singură soluţie în a-l împiedica în opera lui distructivă, să nu mai scoatem revista. Cum sperăm încă şi credem că peste orice şi oricine dragostea D-voastră pentru M.L. e tot aşa de puternică şi curată ca şi în trecut, am crezut de bine să vă atragem atenţia asupra acestui om, care, după câte se spun pe aici, ar fi căsătorit cu o jidancă şi despre care chiar unul dintre D-voastră spune că "a devenit brazilian"; deci om pe care nu-l mai doare nimic ce e românesc.

Dar să trecem la analiza articolului "Despre disidență". A vorbi despre disidență acum, când M.L. (mă refer la gradele legionare ale Căpitanului și ale legionari vechi din exil) e unită, afară de mici excepții, și a numi disidență majoritatea legionarilor, susținând că cei câțiva câți au rămas pe lângă Horia Sima sunt singurii legionari, e pur și simplu non-sens. Și-apoi are M.L. interes ca cele ce se întâmplă în sânul ei să fie discutate în mod public? să fie minimalizate, bagatelizate și batjocorite până la ultima limită? D-l Frâncu zice că M.L. e un partid. Credem că pentru d-lui nici nu este altceva. Zice: "Mișcarea noastră încearcă și ea legea fatală a tuturor partidelor (dacă o privim ca partid), a tuturor credințelor (dacă o privim ca religie), aceia anume de a suscita schizme". Ca să-i explicăm aici d-lui Frâncu ce e aceea M.L., ar fi să depășim cesace ne-am propus, ar fi să vă aducem un vot de blam D-voastră care i-ați permis publicarea acestui articol, și mai ales, cunoscându-l pe d-l Frâncu, credem că ar fi zadarnic. Menționăm numai că M.L. a avut ca organe politice ale ei, cărora li s'ar fi potrivit aceea denumire de partid, Garda de Fier și Totul pentru Țară; și că nu toți cei ce făceau parte din M.L. erau membrii ai acestor organe politice.

Dar să vedem mai departe năsdrăvăniile d-lui Frâncu: "Ce-am fost noi la origine, dacă nu o disidență a Ligii Apărării Naționale Creștine? ce a fost Biserica, la primele ei începuturi, decât o sectă iudaică, o disidență deci a bisericii rabinice?" Nu credem că e cazul să ne apucăm de definiția disidenței aici, dar -să ne fie cu iertare- D-voastră ce fel de legionari și creștini ați ajuns, de permiteți asemenea obrăznicii și degradări în revista Dv?

Dar ascultați mai departe: "Cea dintâi (disidență), stăt cronologic, cât și în importanță, s'a ivit în timpul Căpitanului. A fost "Cruciada Românismului", acea svăonire de tristă memorie a lui Mihail Stelescu". Săracul băiat! Un nenorocoit de disident. Disidență care e normală la orice organizație (după d-l Frâncu). Și atunci Decemvirii mai sunt pedepsitori ai trădării? Am dori mult să știm cum Dumnezeu ați putut lăsa să apară asemenea josnicii?!

Dar asta abia e începutul. Iată cum își strecoară veninul: "Spre deosebire însă de "Cruciații Românismului" (adică erau mai mulți), disidenții din Germania n'au făcut o contra-mișcare, nici măcar o mișcare neolegionară. Afirmându-se identici în credință cu grosul Legiunii, s'au mulțumit a-și manifesta, mai mult sau mai puțin tăcit, nemulțumirea față de comandament, părăsind, ca Achile, bătălia, dar netrecând de partea troienilor". - Iată deci cum din comandant a devenit "comandament", deci despersonalizat, instituție! Și unde ai văzut tu, camarade, o instituție sau "comandament" abuzând de camaraderia sau nevasta ta; și dacă asta totuși se mai poate, unde ai văzut instituție făcând copii?! El singur spune că nu au făcut nici contra-mișcare, nici mișcare neolegionară, ci l-au părăsit pe Horia Sima. Dar de când și în capul cui Horia Sima se confundă cu M.L.? Și dacă "afirmându-se identici în credință cu grosul Legiunii" și-au manifestat doar nemulțumirea față de Horia Sima, atunci unde sunt disidenții? Cât privește motivele care i-au determinat să se declare contra lui Horia Sima, îl putem asigura pe d-l Frâncu că nu sunt cele pe care le înșiră d-lui și că nici nu-l privesc. Aceasta este chestie legionară și nu răspundem la provocări. Noi v'am trimis prin intermediul d-lui cdt. ajt. Nicu Iancu unele din motivele care ne-au determinat a lua poziție contra lui Horia Sima. Dacă nu le-ați primit -lucru greu de susținut, pentru că "Vatra" le-a publicat- întrebați pe d-l Iancu.

Pe camaradul Horia Stamatu, care se vede că îl cunoștea mai bine pe d-l Frâncu și i-a răspuns așa cu să nu mai aibă ce întreba, vrea să-l scoată cap de disidență. Cine oare l-a învățat pe d-l Frâncu că la orice disidență este nevoie de un cap ispășitor?! Iar pe noi, cei ce am avut îndrăsneala să dovedim completa imoralitate și imposibilitate a lui Horia Sima de a mai face parte, măcar, din M.L., ne numește hazlii; motivele pe baza cărora suntem hazlii nu le discută, "pentruc-ă s'ar pune în ridicol". Este hazlie morala, cinstea, omenia, camaraderia? Pentru d-l Frâncu, care aici în Buenos Aires încercase să bage M.L. într'o afacere de bani pentru a se salva pe el și admițând să fie informatorul poliției cu privire la comunitatea românească de aici, credem că este hazliu a-i vorbi de morală și de camaraderie. Dar încă nu ne vine a crede că și pentru D-voastră este hazliu. "Disidența: fenomen constant"; deci ouldă-te legionare liniștit și nu te mai întreba decât unul și altul îl declară pe Horia Sima vinovat de multe lucruri: e fenomen constant; e natural: s'a întâmplat și pe vremea Căpitanului. Ți-o spune d-l Frâncu, legionar din 1950 din Buenos Aires, care a și fost grădat de Horia Sima. Nu vezi: "câte un camarad dela Ontario, dela Sidney sau din Colonia Capului, se declară în dezacord cu politica, naționalã sau internațională, a lui Horia Sima și... disidează". Când noi vorbim de morală, camaraderie, cinste, omenie, d-l Frâncu vorbește de politică. Pentru d-lui, M.L. este un partid ca toate celelalte, deci noi nu putem avea alt motiv de ceartă decât politica!

Și iată logica la d-l Frâncu: toți îi cerem lui Horia Sima să plece de la șefie, dar în același timp nu dorim ca el să plece, pentruc-ă atunci nu am

mai avea față de cine"disida",deoarece nu am mai avea alt șef.Știam că d-l Frâncu e băiat smecher,dar nu credeam că va împinge smecheria până la prostie. In concepția d-lui Frâncu,M.L. e revoluționară,dar puțini au fost aceia cari au reușit să-l urmeze pe Căpitan pe drumurile împărătești,majoritatea rămânând la vremea de haiducie. Ce spui D-le? Știi că ești mare filosof? A reușit Horia Sima să-l urmeze pe Căpitan pe drumurile împărătești și nu a reușit Gârneață,care i-a dat M.L. viață din viața lui?! Dar filosofia d-lui Frâncu nu se oprește aici.Nu-i plac d-sale etapele pe care le-a fixat Căpitanul în drumul ce-l are de parcurs M.L.; adică pădurea cu fiare sălbatice,muntele suferinței,mlaștina desnădejdei și după aceea munca de construcție a unei țări"ca soarele sfânt de pe cer".Pentru d-sa există epoca eroică,care să zicem că s'ar potrivi cu pădurea cu fiare sălbatice; epoca sfinteniei,care s'ar acomoda cu muntele suferinței - și termină dintr'odată în epoca de construcție a țării.Pentru d-lui nu poate exista mlaștina desnădejdii.D-lui e om logic,inteligent,cum să admită că s'ar putea rătăci prin desnădejde? D-l Frâncu știe și toaca în cer,cum poate să se rătăcească prin mlaștină?

Pentru d-l Frâncu,"Revoluția = credința plus revolta".Credința factor pozitiv,revolta factor negativ.Prin asta d-l Frâncu încearcă să defineaască M.L. Adică,M.L. = credință plus revoltă. De unde o scoți D-le? Cum îndrăznești să pui în sarcina Căpitanului asemenea aberații? Și D-voastră,camarazi dela"Dacia",cum permiteți asemenea lucruri? Puneți-l în spatele lui Horia Sima,dacă el vă pune să scrieți sau să permiteți să se scrie asemenea inepții,dar feriți-vă de memoria Căpitanului,căci ar putea să vă meargă rău.Revoltați au fost nihiliștii,dar nu Căpitanul. Și cum asta nu ar ajunge,iată ce insinuează mai jos: "Iată însă că legionarul,obișnuit a se defini mai degrabă prin ceea ce urăște,decât prin ceea ce iubește...". Asta poate să le-o spună d-l Frâncu comuniștilor și celor ou care a vrut să îngroape M.L. aici în Buenos Aires în afacerea cu bani,dar nu legionarilor. M.L. e ancorată în credința creștină(nu iudaică),al cărui centru de susținere e DRAGOSTEA. M.L.nu are ca metodă de educație lupta de clasă. M.L.prin dragoste și credința în Dumnezeu încearcă să educe poporul românesc,pentru ca în acest fel să-l apropie de Dumnezeu și nu să-l revolte contra Lui.Acestea au fost lucrurile pe care le-am învățat noi dela Căpitan.Daoă dela intrarea în M.L., 1950 în Buenos Aires,d-l Frâncu n'a putut prinde din ea decât numai ce reiese din articolul mai sus citat,ne pare foarte rău,dar trebue să i-o spunem hotărît și să v'o spunem și D-voastră celor ce sunteți răspunzători de "Dacia": aceștea nu sunt idei legionare. Mota și Marin n'au murit pentrucă urau,ci pentrucă"se trăgea cu mitraliera în obrazul lui Hristos".Nicadorii, Decemvirii și Miti Dumitrescu și ai lui n'au tras pentrucă urau,ci din dragoste pentru neamul românesc.Căpitanul n'a murit pentrucă ura,ci din dragoste pentru neam.Acestea sunt drumurile împărătești pe care se mișcă M.L. și pe care merg toți legionarii azi,pentrucă pe ele merge Legiunea.

Dar d-l Frâncu,băiat deștept,după ce face M.L. și pe legionari cu ou și cu otet,revine.Sunt -după d-lui- o mulțime de disidenți,dar"nu este un singur grup,nici măcar un singur individ,care să fi încetat de a fi legionar sau care să fi pus la îndoială valorile legionare; nu există nici măcar divergențe de interpretare a doctrinei(excepție d-l Frâncu): majoritari și minoritari,brigadieri și mexicani,simiști,libertiști,vetriști sau cum s'ar mai numi,rămân solidar uniți în sânul aceleeași ortodoxii legionare,inatacabilă și nediscutată".Dar atunci,față de cine sunt disidenții? Răspunsul e simplu: față de persoana lui Horia Sima.Nu credem că se poate vorbi de disidență tratându-se de o persoană,când se susține unitatea doctrinei.Că majoritatea absolută e contra lui Horia Sima,este cert.Să ne fie deci permis a-i aduce la cunoștință -cu această ocazie- d-lui Frâncu,o lege impusă nouă de Căpitan: Șeful care nu poate păstra unitatea,pleacă. Iată deci cum însuși d-l Frâncu recunoaște unitatea Mișcării Legionare,și că singurul cui al'lui Pepelea este Horia Sima.

Că d-l Frâncu își permite să scrie asemenea lucruri despre M.L.,e ușor de înțeles,având în vedere antecedentele.Dar că D-voastră vă pretați în a le da loc în revista D-voastră,care conteză ca legionară,e lucru foarte grav.Totuși,pentru ca lumea să nu vă creadă partidari ai ouiva,v'am ruga să ne faceți bucuria de a publica și rândurile noastre în numărul viitor al "Daciei". Al D-voastră cu tot respectul,

Dr. Mardarie Popinciuc